

jeg udtalte ved Omtalen af § 29, gælder ogsaa den Paragraf.

I § 74, sidste Punktum, staar der, at Valgmødet er offentligt. Denne Bestemmelse findes ogsaa i den nuværende Valglov i § 81. Men i § 77, 3die Stykke, staar der: „Valgbestyrelsen kan bestemme, at der i det Værelse, hvori et Stemmerum er anbragt, ikke under Afstemningen, foruden de derved ansatte Valgbestyrelsesmedlemmer og tilforordnede valgberettigede, maa opholde sig andre end de med Afgivning af Stemme sysselsatte og de paa Adgang til Stemmeafgivning ventende valgberettigede, hvilke sidstnævntes Antal kan begrænses efter, hvad Ordenen kræver, og en af hver Stiller, der har indleveret en Kandidatliste, til Formanden opgiven valgberettiget.“ Denne Bestemmelse er modstridende med Paabudet om, at Valghandlingen skal være offentlig. Ved de nuværende Landstingsvalg er ogsaa andre end de stemmeberettigede berettigede til at overvære Valghandlingen, men det vil man altsaa kunne være afskaaret fra i Fremtiden under den nye Valglov. Der kan højst være nogle stemmeberettigede til Stede i Valgrummet, som venter paa at afgive deres Stemme; alle andre kan afskæres fra at være til Stede.

I § 75, 4de Stykke, bestemmes, at saafremt Valgbestyrelsen finder Grund til at erklære en Kandidatliste for ugyldig eller til at udstryge noget Navn af Listen, skal den i Løbet af en Time efter Indleveringsfristens Udløb give Meddelelse derom til den Stiller, som har besørget Indleveringen. Valgbestyrelsen kan altsaa her skønne, om en Kandidat er værdig til at blive valgt eller ej, om Listen over Kandidaterne skal sendes tilbage eller ikke. Dette staar i en underlig Modstrid med § 26, som vedrører Folketingsvalgene, og hvori det bestemmes: „Kandidaten behøver ikke for Valgbestyrelsen at godtgøre sin Valgbarhed. Fremkommer der Indsigelse eller endog Beviser mod den, kan Valgbestyrelsen dog ikke undslaa sig for at stille Kandidaten til Valg.“ Der synes altsaa at være Forskel paa dem, der stiller sig til Folketingsvalg, og dem, der stiller sig til Landstingsvalg. — Efter § 75 skal Kandidatlisten være indleveret Dagen forud senest Kl. 8. Dette medfører jo, at Valgmændene allermindst maa have to Dages Ophold paa Valgstedet. Med det betydelige Antal Valgmænd, der findes, er det jo et ikke ringe Maskineri at sætte i Bevægelse. Det vil heller ikke være nogen ganske ringe Bekostning for Befolkningen, naar et Valg

skal foretages med det store Valgmændsantal, som denne Lov fører med sig, med een Valgmand for 350 Vælgere.

I § 77, 4de Stykke, bestemmes, at Valgmændene kan afgive deres Stemme i den Orden, hvori de fremstiller sig. Det vilde have været naturligere, at de afgav deres Stemme i den Orden, hvori de fremkaldtes, saaledes som det nu finder Sted ved Landstingsvalgene. Ellers vil det med den store Mængde Valgmænd, der bliver, blive som et fuldstændigt Folketingsvalg, hvor denne Mængde Vælgere myldrer til imellem hinanden for at afgive deres Stemme, og den skal modtages, naar de kommer.

I § 113 blev der under Behandlingen i Folketinget indsat et nyt 3die Stykke, som gaar ud paa, at skønt Grundloven bestemmer, at Valgretten til Landstinget hviler paa 35 Aars Alderen, skal dog de 30-aarige, som har været med til at stemme ved Opløsningsvalget, have Ret til at stemme ved det førstkomende Valg. Det mener jeg er et fuldstændigt Brud med det Princip, Loven hviler paa. Jeg ser ingen Grund til, at disse 30-aarige, der nu kommer til at stemme ved det Opløsningsvalg, der bliver, skulde have mere Ret til at stemme i Fremtiden end andre 30-aarige.

Jeg har hørt baade en af Ministrene og en radikal Folketingsmand i høj Grad prise det Stykke Arbejde, der her var leveret af Folketingsudvalget i den korte Frist af 8 Dage. Man havde en Gang et Begreb her i Rigsdagen, der hed en 10-Minutters-Lov. Nu er man altsaa kommet til en 8-Dages-Lov. Men det forekommer mig ikke, at Resultatet opfordrer til at fortsætte med en saa kort Frist til Udarbejdelse af vigtige Lovforslag.

Vi er ikke Medforslagsstillere til og kan ikke godkende den Grundlovsoverenskomst, hvorpaa dette Valglovsforslag hviler. Vi har nemlig ikke været i Stand til at modtage den venlige Indbydelse, som den højttærede Indenrigsminister omtalte var udstedt til de Konservative om at være Medarbejdere paa § 32 i Grundloven. Da vi i øvrigt ikke kan billige de Principper, der ligger til Grund for det hele Forslag, har vi maattet overlade ogsaa Udformningen af denne Paragraf til de tre Grundlovspartier. Men aldeles uanset vor Stilling hertil kan vi jo meget godt se paa Valgloven som en Kendsgerning, der altsaa muligvis følger med det Grundlovsforslag, som jo endnu hviler i Fællesudvalget. Vi mener da, at en saa-